

Det samme gælder stramning af bygherreansvaret, hvor Enhedslisten bl.a. henholder sig til arbejdsministerens svar på en række spørgsmål under udvalgets behandling af lovforslaget.

Med hensyn til det gebyrbelagte tilsyn lægger Enhedslisten særlig vægt på, at der er tale om en udvidelse af Arbejdstilsynets samlede indsats med tilsvarende flere ressourcer og tilsynsførende. Arbejdstilsynets udvælgelse af særligt belastede brancher omfatter en række kriterier ud over forekomsten af arbejdsbetingede lidelser og ulykker. Her lægger Enhedslisten særlig vægt på nyere arbejdsmiljøproblemer, som i særlig grad har betydning for kvindedominerede områder, og i opfølgningen på lovforslaget vil Enhedslisten fokusere på problemer som ensidigt gentaget arbejde og psykiske belastninger.

Endelig støtter Enhedslisten indførelsen af administrative bøder i forbindelse med klart afgrænsede overtrædelser af arbejdsmiljøloven. Enhedslisten lægger vægt på, at administrative bøder over for ansatte og arbejdsledere ikke rykker ved arbejdsgiverens objektive ansvar.

Enhedslisten har anmodet om, at arbejdsministerens svar på spørgsmål 1 og 11 optrykkes i et bilag til betænkningen, idet disse to svar præciserer indholdet i henholdsvis ansvarsfordelingen mellem bygherrer og entreprenør og mellem udbydere og den udførende virksomhed.

Et *mindretal* i udvalget (V og KF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet stemmer hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Mindretallet stemmer imod lovforslaget, fordi det ikke lægger op til at løse de reelle arbejdsmiljøproblemer. For Venstre og Det Konservative Folkeparti er der ingen tvivl om, at et dårligt arbejdsmiljø koster dyrt. Det gør det naturligvis for den medarbejder, det går ud over, men sygdom og ulykke er også særdeles dyrt for virksomhederne. Lovforslaget her løser ingen alvorlige arbejdsmiljøproblemer ved at indføre flere regler og administrativt bøvål samt flere og større afgifter.

Endvidere har det haft stor betydning for mindretallet, at lovforslaget ikke tager hensyn til selv de mest elementære retssikkerhedsprincipper. Dette er uacceptabelt.

Tilsyneladende har arbejdsministeren i denne sag været mere optaget af at takkes den yderste

venstrefløj end at sikre gode og ordentlige arbejdspladser til landets lønmodtagere.

Et *andet mindretal* i udvalget (DF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet stemmer imod de under nr. 1 og 2 stillede ændringsforslag og stemmer hverken for eller imod det under nr. 3 stillede ændringsforslag.

Dansk Folkeparti finder, at den eksisterende arbejdsmiljølovgivning og den retspraksis, der har udviklet sig siden århundredeskiftet, er tilstrækkelig til at sikre et tilfredsstillende arbejdsmiljø.

Lovforslaget, der efter Dansk Folkepartis opfattelse nærmest har karakter af programmerklæringer, indeholder retssikkerhedsmæssige problemstillinger, både for så vidt angår ansvar og straf, som Dansk Folkeparti finder betænkelige, og som partiet ikke kan gå ind for. For eksempel savner lovforslaget en nærmere definition af, hvilke overtrædelser der bør strafforfølges, ligesom det bryder med det knæsatte retsprincip, at straf idømmes og udmåles af en domstol og ikke en forvaltningsmyndighed. En arbejdsgiver og for den sags skyld den ansatte selv - vil efter forslaget kunne idømmes straf og pålægges et ansvar for den ansattes udeladelser og forsømmelser, selv om det kun går ud over den ansatte, ligesom arbejdsgiveren vil kunne straffes og endog fratages sit miljøcertifikat på grund af en arbejdstagers forsømmelser eller undladelser, selv om arbejdsgiveren ikke har mulighed for konstant at føre tilsyn med, hvordan den ansatte udfører arbejdet. Små udbydere og private bygherrer vil efter lovforslaget kunne idømmes straf og pålægges et medansvar, som de ikke har nogen forudsætninger for at kunne imødegå, fordi de ikke har tilstrækkeligt kendskab til arbejdsmiljølovgivningen.

Indførelsen af den omvendte bevisbyrde i forbindelse med spørgsmålet om den ansattes ret til at forlade arbejdspladsen er endnu et eksempel på EU's indblanding i forhold, som traditionelt løses af arbejdsmarkedets parter. De på dette område omsiggribende tiltag fra EU's side vender Dansk Folkeparti sig stærkt imod.

Et *tredje mindretal* i udvalget (CD) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Demokratisk Folkeparti var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med